Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 595 van 25 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat B. SOENEN**
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2022.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "*RvV-wet*").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

De bestreden beslissing betreft het "*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*".

Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing:
"*U, X, verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, en een soennitische moslim van gemengd Pashtuns-Tadzjiekse etnische origine te zijn. U verklaarde het volgende tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming: u werd geboren in de stad Rafsanjan in Iran waar u tot uw vertrek naar België woonde. Uw ouders zijn afkomstig uit het district Qarabagh van de provincie Kabul. Enkele jaren voor uw geboorte verhuisden ze naar Iran. U groeide er op als Afghaanse vluchteling, maar uw familie kon er nooit vluchtelingendocumenten krijgen. U ging enkele jaren naar school in Iran. In Iran kreeg u een geheime relatie met de dochter van uw Iraanse baas. Toen hij dit ontdekte bedreigde hij u en zei hij dat hij u zou rapporteren bij de autoriteiten.*
Gezien u illegaal in Iran verbleef zou u gearresteerd kunnen worden en teruggestuurd worden naar Afghanistan. U vreesde tevens in Iran geronseld te worden om in Syrië te moeten gaan strijden, waarop u

Iran verliet. Op 4 november 2015 kwam u aan in België. De volgende dag diende u er een eerste verzoek om internationale bescherming in. U wilde niet naar uw land van nationaliteit Afghanistan terugkeren, gezien u daar niemand kent. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw Iraanse schooldocumenten van het eerste tot en met het vijfde leerjaar neer, samen met de enveloppe waarin deze u werden opgestuurd. Op 22 december 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien geen geloof werd gehecht aan uw jarenlange verblijf als vluchteling in Iran. Ook maakte u niet aannemelijk dat uw ouders oorspronkelijk afkomstig waren uit Qarabagh, in de provincie Kabul. U diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), maar vroeg op 11 januari 2018 aan het CGVS om uw dossier te heropenen op basis van nieuwe elementen. U stelde toch, net als uw ouders, een 'amayesh'-kaart te bezitten maar dit voor de asielinstanties verzwegen te hebben uit schrik naar Iran gerepatrieerd te worden. U werd hierin verkeerd geadviseerd. Op 29 januari 2018 besliste het CGVS tot afwijzing van uw aanvraag tot heropening.
Zonder naar Afghanistan teruggekeerd te zijn diende u op 22 maart 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde hierin wel degelijk over Iraanse verblijfsdocumenten beschikt te hebben. U wou hiermee bewijzen dat u van uw geboorte tot uw vertrek in Iran gewoond heeft, en aldus geen band meer heeft met Afghanistan. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: kopieën van vier oude Iraanse vluchtelingenkaarten (amayesh) op uw naam, twee recentere Iraanse vluchtelingenkaarten op uw naam (originelen), uw Iraanse gezondheidskaart (origineel) en de enveloppe waarin deze documenten u werden opgestuurd (origineel). Op 30 mei 2018 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek niet-ontvankelijk. Uw beroep hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 20 juni 2018 verworpen. U legde er zes Iraanse vluchtelingenkaarten op uw naam (kopies en originelen) neer, een Iraanse gezondheidskaart en twee rapporten over de situatie van Afghanen in Iran. De RvV oordeelde onder meer dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten teniet was gedaan en stelde verschillende anomalieën vast in de originele vluchtelingenkaarten. U diende geen cassatieberoep in.
U reisde vervolgens naar Frankrijk waar op 23 oktober 2018 uw vingerafdrukken werden genomen en uw verzoek om internationale bescherming werd geregistreerd. In het kader van de Dublinakkoorden vroeg Frankrijk overname van uw verzoek aan België, dat dit accepteerde. U keerde op onbekende datum op eigen houtje terug naar België en diende hier op 23 november 2020 een derde verzoek om internationale bescherming in. U herhaalt hierbij Afghaan te zijn, maar geboren te zijn in Iran waar u uw hele leven woonde. U herhaalt dat jullie wel Iraanse vluchtelingendocumenten hadden maar u had die eerder niet willen voorleggen uit schrik voor een deportatie. Uw familie woont nog steeds in Iran en u kan kopies van hun recente vluchtelingenkaarten voorleggen. Die van u werd ingehouden door de Iraanse autoriteiten toen uw familie die wou verlengen aangezien u niet meer in Iran bent. U kan niet naar Afghanistan terugkeren omdat u er niemand kent en geen onderdak heeft, daarnaast is de algemene situatie daar slecht. Naar Iran kan u evenmin omdat u er geen verblijfsdocumenten meer heeft. U bent al zes jaar hier en voelt zich slecht door uw verblijfssituatie. Ter staving legt u fotokopies neer van de 'amayesh'-kaarten van uw vader, moeder en broer, en een usb-stick waarop filmpjes te zien zouden zijn van uw familieleden in Iran.
Op 5 augustus 2021 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van uw volgend verzoek aangezien u geen nieuwe elementen had aangebracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. U diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In het verzoekschrift werd benadrukt dat u wel degelijk gans uw leven in Iran hebt geleefd en dus geen band meer heeft met uw land van nationaliteit, Afghanistan. U legde volgens uw advocaat wel documenten voor die uw lange verblijf in Iran kunnen aantonen. Op 4 oktober 2021 trok het CGVS de eerdere weigeringsbeslissing in wegens de gewijzigde machtssituatie in Afghanistan. Uw beroep werd door de RvV verworpen op 25 oktober 2021."

Na onderzoek oordeelt verweerder dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van oud artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Verweerder stelt evenmin over dergelijke elementen te beschikken. Op basis van de elementen in verzoekers dossier wordt het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

2. Verzoekschrift en nota

2.1. Verzoeker voert de navolgende schendingen aan:
"- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van de artikelen 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ;

- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel."

Het Commissariaat-generaal stelt dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans vergroten dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.
De verzoeker kan het hier onmogelijk mee eens zijn.

Verzoeker argumenteert omstandig dat er wel degelijk nieuwe elementen zijn, *in casu*:
"*De nieuwe elementen ter zake zijn de volgende zaken:*
• De recente verblijfskaarten van zijn vader, moeder en broer uit Iran ;
• De verzoeker voegde additionele verklaringen toe, waar hij de algemene veiligheidssituatie van Afghanistan aangrijpt ;
• Filmpjes van zijn familieleden in Iran ;
• Voor het resterende blijft de verzoeker consistent in zijn relaas volharden en dient hij weer additionele documenten in om dit relaas te ondersteunen ;
• De nieuwe ontwikkelingen wegens de machtsgreep van de Taliban."

Verzoeker beschrijft uitgebreid deze nieuwe elementen en de wijze waarop ze dienen te worden onderzocht.

Verzoeker stelt tevens:
"*Er zijn weldegelijk indicaties die een nieuw persoonlijk onderhoud, minstens en vraag tot informatie verantwoorden:*
- Het feit dat het CGVS geen persoonlijk onderhoud meer onderhield sedert oktober 2017 (ruim 5 jaar) ; - Het feit dat de herkomst binnen Afghanistan in het eigen beleid van het CGVS niet meer zo relevant is als vroeger ;
- etc."

Verzoeker wijst erop dat er ook een toekomstgerichte beoordeling dient te worden gemaakt van de vrees tot vervolging. Verzoeker verwijst naar de mogelijke implicaties van zijn lange verblijf buiten Afghanistan en de wijze waarop hij zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer.

Verzoeker argumenteert omstandig dat hij minstens in aanmerking komt voor het statuut van subsidiaire bescherming.

2.2. Verweerder brengt op 3 september 2026 een pleitnota bij. Deze nota bevat een update van de landeninformatie in Afghanistan. In bijlage voegt verweerder middels URL-links dienaangaande veertien stukken bij.

Beoordeling

3. De Raad wijst erop dat Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (hierna: Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3 van deze verordening bepaalt evenwel dat verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, onderworpen blijven aan Richtlijn 2013/32/EU. Aangezien verzoeker onderhavig derde verzoek om internationale bescherming op 23 november 2020 heeft ingediend, blijft de procedure betreffende de ontvankelijkheid van dit volgend verzoek beheerst door de Procedurerichtlijn en de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen.
Met ingang van 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing. Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk.

4. Het voorliggende verzoek betreft het derde verzoek om internationale bescherming.

Verordening (EU) 2024/1347 definieert in artikel 3, 7) het "*verzoek om internationale bescherming*" als "*een verzoek van een onderdaan van een derde land of een staatloze om bescherming van een lidstaat die kennelijk de vluchtelingenstatus of de subsidiairebeschermingsstatus wenst*".

Te dezen blijkt dat verzoekers derde verzoek om internationale bescherming dateert van 23 november 2020.

Verordening (EU) 2024/1347 stelt in artikel 4, lid 1: "*Verzoekers verstrekken alle elementen waarover zij beschikken ter staving van het verzoek om internationale bescherming. Te dien einde verlenen verzoekers volledige medewerking aan de beslissingsautoriteit en andere bevoegde autoriteiten, en blijven zij op het grondgebied van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van hun verzoek aanwezig en beschikbaar gedurende de procedure, ook gedurende de beoordeling van de relevante elementen van het verzoek*." (de Raad onderlijnt)

Gelet op 1) het *ex nunc* onderzoek dat de Raad dient te doen naar de nood aan internationale bescherming, 2) het tijdsverloop tussen het indienen van het derde verzoek om internationale bescherming in november 2020 en de zitting op 11 september 2026, 3) de vaststelling dat verzoeker voorafgaand aan zijn derde verzoek in Frankrijk in oktober 2018 een verzoek indiende en 4) dat uit het rechtsplegingsdossier geen enkel concreet element blijkt dat verzoeker actueel nog in België verblijft, dient te worden nagegaan of verzoeker actueel nog België verblijft, nog nood heeft aan internationale bescherming en derhalve beschikbaar is voor de beoordeling van de relevante elementen van het verzoek.

5. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt inzake verzoekers actueel verblijf in België dan wel verblijfstatus in België of een derde land, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 december 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijfentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

De voorzitter,

W. MULS